

es va tirar endavant...

**P.** Va ser problemàtic el lloc d'instal·lació del nou repetidor?

**R.** Més que polèmic, va ser difícil. Apart de Villaret, calia considerar llocs des d'on es pogués agafar millor imatge. Es va parlar del Serrat, però els del Barri veuen la "tele" sense antena... Un altre lloc va ser la Roca d'en Pla, i els tècnics en parlaven molt favorablement. Ja es parlava de fer una carretera, una plataforma, però al final varem preguntar-nos a nosaltres mateixos: Voleu dir que no es tem fent una bestiesa? I es va canviar de lloc. Al final ens varem decidir pel lloc on estem ara, a dalt de Cal Sastre.

**P.** Al convertir-se Sant Hilari en un lloc on existia un gran nombre d'aparells i a sobre s'introduïa un nou servei públic com el del repetidor, és de notar la necessarietat d'un equip de manteniment. Com es va formar?

**R.** La seva existència i mantenició parteixen de la creació del repetidor. Resulta que tot i havent gent que no va pagar, es va passar dels 800 televisors i, per tant, es va tenir un superàvit de més de 200.000 ptes. Amb aquestes es paga una manutenció mínima, per acord mutu, als tècnics de Sant Hilari de manera que se'n cuiden dos anys cadascun. Aquest acaba en Joan Fauria, els dos que ve els farà en Planiol, i els dos primers els va fer en Ramon Fauria.

Les qüestions envers el tema de la "tele" a Sant Hilari he de reconèixer que són abundoses. La seva importància en quant a servei tècnic ha estat molt destacada, i respecte el camp d'iniciatives, s'ha de reconèixer que han estat moltes les ocasions en que s'ha sigut capdavanter. Tan sols remarcar, jo com a punt final i anecdòtic que Sant Hilari té IIón canal des de fa 6 anys, mentre que

a Arbúcies, per exemple, encara no el tenen, i altres po-

bles del voltant, el tenen de fa poc.

## VILLARET O LA HISTORIA VIVA DE LA TELEVISIO A SANT HILARI

**E**n començar aquest reportatge poc m'ho pensava jo que des de Villaret s'hagués escrit una plana tan important en la història de la televisió a Sant Hilari. Malgrat tot, jo ja sabia que en Josep Maria Pons (Villaret) o millor a casa seu, s'havia comprat una de les primeres televisions del poble i que allà, quan hi havia partit o alguna altra cosa important, pujaven cap allà dalt. I amb aquesta intenció m'hi vaig dirigir. Me'l trobo un divendres a la nit, per casualitat, i anem tots plegats cap a L'Espelma. Parlem un moment abans d'entrar i un cop dins, ens assentem de seguida per començar a xerrar.

**Pregunta.** M'han explicat que vosaltres, a Villaret, apart de la instal·lació del repetidor, també hi vareu tenir una de les primeres "teles" del poble. Sabent que era una cosa nova i que n'hi havien molt poques, és de creure que, quan hi hagués partit, per exemple, la casa s'omplís de gom a gom.

**Resposta.** I tant que s'omplia! El fet que tinguéssim la primera televisió del poble, car em consta que varem rebre la primera venda, va fer que molta gent, alguns amics i altres no tan coneguts, s'arribessin a donar un tomb per casa. Era allò de que tres em trucaven per venir i aleshores s'ho passaven els uns als altres. Hi venien 60, 70 persones i una vegada, si no recordo malament, en varen venir al voltant dels 120. Era quasibé com un bar. Realment molt bonic. Molt bonic però també un problema com ja pots comprendre,

però en fi...

**P.** I va durar molt de temps aquesta situació?

**R.** Si tenim en compte que la varem comprar l'any 57, potser van ser un parell d'anys. Si guí com sigui, he de reconèixer que la gent es va portar molt bé mentre això va durar.

L'entrevista a partir d'aquí es desordena. El que jo volia saber ja ho he recollit de primera mà, però vet aquí que sense haver-li dit amb prou feines res, en Josep Maria Pons continua xerrant. Sembla com si el record es despertés i es negués a tornar al son sense haver expressat, abans, el que ha estat una de les pàgines més importants quant la història de la televisió.

**P.** I el repetidor, quina mena de problemes us va portar?

**R.** Quant al repetidor he de dir que es va posar a casa perquè era un dels pocs llocs des d'on s'agafava imatge i hi havia corrent elèctric a la vora. Així que es va cedir el terreny del Turó que funcionava a partir de la llum de la casa que, per cert, no la cobravem. Si no recordo malament em sembla que només es va cobrar un any. Però la qüestió és que a partir d'aquí es va muntar al poble. Molèsties? Més aviat varen ser satisfaccions...

**P.** Emperò, m'imagino que el fet de tenir l'antena posada a casa vostra, xupant corrent, a més gratuïta, possibles avaries, us donaria més d'un disgust.

(passa a la plana següent)